

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 925: Vốn Dĩ Vãng Lặng, Lại Hoàn Toàn Tán Loạn. Vốn Dĩ Sáng

Ngồi, Lại Hoàn Toàn Tăm Tối

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 079)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Bỏ lại không tịch, toàn nhiên phân nhiều. Bỏ lại quang minh, toàn nhiên hôn ám.】 (Vốn dĩ vắng lặng, lại hoàn toàn tán loạn. Vốn dĩ sáng ngời, lại hoàn toàn tăm tối.)

Đây là nói về hiện tượng chướng ngại do sự nhiễm ô sinh ra, trong tâm chúng ta hiện nay vọng niệm khởi lên liên tục, niệm trước vừa diệt, vọng niệm sau lại khởi lên, muốn dừng cũng không dừng được. Bình thường chúng ta quen sống ở trong vọng niệm, tuy vọng niệm khởi lên lăng xăng mà bản thân chẳng thể nhận biết được. Học Phật rồi, trong Đạo Phật dạy bạn niệm Phật, dạy bạn tĩnh tọa, để tâm tạm tĩnh lại một chút; lúc không tĩnh thì còn đỡ, vừa tĩnh lại, vọng niệm chẳng biết từ đâu ùn ùn kéo đến. Có rất nhiều người khi gặp phải tình trạng này, liền đến nói với pháp sư: “Thưa pháp sư, con không thể đả tọa (ngồi thiền) được, lúc con không đả tọa thì không có vọng niệm, vừa đả tọa là vọng niệm liền kéo đến.”

Thực ra, lúc không đả tọa vọng niệm cũng nhiều như thế, chẳng qua là không phát hiện ra; nay vừa đả tọa, liền phát hiện ra nhiều đến vậy, đó không phải là do đả tọa mang đến, làm gì có đạo lý đó! Chỉ khi ngồi đả tọa mới phát hiện ra, lúc niệm Phật, lúc chỉ tĩnh (định tâm) mới phát hiện ra, chúng ta gọi hiện tượng này là “trạo cử” (tâm lăng xăng, xáo động).

Có hai hiện tượng, một cái là hôn trầm, khi không có vọng niệm thì lại ngủ gục, tinh thần chẳng thể phấn chấn lên được. Đây là hiện tượng thường xuyên nhìn thấy trong thiền đường, trong niệm Phật đường, một cái chính là vọng niệm không dừng; một cái chính là hôn trầm ngủ gục, cả hai điều này đều là căn bệnh. Vốn dĩ tâm là thanh tịnh, lại sinh ra nhiều vọng niệm đến thế; vốn dĩ là

quang minh (sáng ngời), hiện tại lại biến thành hôn ám (tăm tối), hôn ám chính là hôn trầm vừa nói đến, đó là hai loại căn bệnh. Vốn dĩ tinh thần sung mãn, cho nên đạt được trạng thái “tịch tịch tinh tinh” (vắng lặng mà tinh táo rõ ràng).

Đây là hai loại trạng thái: phân nhiều là hiện tượng của trạo cử, hôn ám là hiện tượng của hôn trầm, đây đều là do bị phiền não chướng ngại mất tâm thanh tịnh, nên mới sinh ra hiện tượng này.